

NO VOLEM OBLIDAR

No volem oblidar, no podem oblidar. Elles ja formen part de la nostra memòria col·lectiva...

És cert que no coneixíem a moltes de les víctimes perquè són innumbrables, cert que moltes eren d'aquí i altres havien vingut d'indrets llunyans. Però cada cas de dona o criatura assassinada, maltractada, violada en mans d'un o varis homes violents, ens porta quelcom terriblement familiar, íntim, proper... I això és perquè totes les víctimes senyalen el símptoma que identifica la vergonyosa cultura patriarcal que ens envolta i travessa, malgrat que els fets radicals com els assassinats semblin excepcionals. És aquest patriarcat que tracta les dones i els infants com a propietat de l'home, aquest patriarcat que ha creat l'estructura més perillosa per dones i infants: la família nuclear i el seu àmbit privat que entronitza a l'home, el rei i senyor del seu regne i els seus subalterns: les seves propietats ("la maté porque era mía", diu el popular tango!)

Aquesta performance que presentem avui aquí, aquests perfils de dones i infants desapareguts en mans violentes ens commouen directament, perquè són perfils nostres, perfils ja interioritzats i incorporats a la nostra vida quotidiana, no importa l'origen, ni el color de pell, ni l'edat, tots els perfils ens interpel·len amb la mateixa insistència. Estan presents sempre, al nostre costat, i ens recorden i denuncien, no sols la seva desafortunada història, sinó molts dels fets més tristos de la nostra civilització que encara es troben estructurant l'educació, la doble moral, l'objectualització de persones i la seva explotació, colonització, racialització... En definitiva, ens parlen de la manca de respecte per la vida humana i no humana en aquest món, de la manca de cura de la terra que ens sosté, de l'entorn que ens abriga i alimenta...

Aquests perfils, avui tan propers, ens mostren i demostren la violència estructural patriarcal i capitalista, la altra cara de la nostra societat, l'estigma vergonyós i global que avui travessa la diversitat dels pobles que habiten la Terra.

Aquests perfils dolorosos, ja entranyables, reclamen respostes i un altre futur per les persones vives, un altre tracte, un altra escala de valors socials, econòmics, ecològics. Reclamen una altra manera de viure, una altra societat, un altra "humanitat".

Avui reconeixem aquí la seva persistència en la nostra memòria i, davant la seva presència simbòlica, volem renovar el nostre compromís de no aturar la lluita fins que no s'acabi radicalment aquesta infame i funesta pràctica masclista de la violència cap a les dones, els infants i tots aquells éssers considerats subalterns, prescindibles i propietat privada d'algú.

Aquests cors que aquí mostrem continuen bategant entre nosaltres i són l'impuls viu de la nostra lluita.

Santa Coloma de Gramenet, a 21 de novembre de 2020

Correu electrònic: artemisdegramenet@gmail.com

Instagram: [artemisgramenet](https://www.instagram.com/artemisgramenet)

Facebook: Artemis de Gramenet..... Twitter: [@artemisdegrame1](https://twitter.com/artemisdegrame1)

Pàgina web: <https://artemisdegramenet.weebly.com/>